

คำวินิจฉัยของ นายจุมพล ณ สงขลา ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

ที่ ๓๖/๒๕๕๖

วันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๕๖

เรื่อง ศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศกลาง ส่งคำโต้แย้งของจำเลย (นายรอบรู้ วิริยะพันธุ์ กับพวก) ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔ ว่า พระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช ๒๕๕๓ มาตรา ๕๐/๑๒ (๔) ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓๐ วรรคหนึ่งและวรรคสาม หรือไม่

ศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศกลาง ส่งคำโต้แย้งของผู้ร้อง ซึ่งเป็นจำเลย ในคดีแพ่งหมายเลขแดงที่ กค. ๕๕/๒๕๕๖ ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยว่า พระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช ๒๕๕๓ มาตรา ๕๐/๑๒ (๔) ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓๐ วรรคหนึ่งและวรรคสาม หรือไม่

ข้อเท็จจริงตามคำร้องและเอกสารประกอบคำร้อง ข้ออ้างและเหตุผลโดยสรุปของทุกฝ่าย ปรากฏในคำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญ

พิเคราะห์แล้ว เห็นว่า คดีนี้โจทก์ฟ้องจำเลยที่ ๑ และที่ ๒ ในฐานะผู้ค้าประกันหนี้ทรัพย์สินที่ต่อศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศกลาง มีได้ฟ้องลูกหนี้คือ บริษัท ธนบุรีประกอบรถยนต์ จำกัด เป็นจำเลยด้วย การฟ้องของโจทก์จึงเป็นการฟ้องโดยอาศัยสิทธิตามข้อตกลงในสัญญาค้าประกัน และสิทธิตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๒๕๑ ซึ่งบัญญัติว่า “ฯลฯ เจ้าหนี้จะเรียกชำระหนี้จากลูกหนี้แต่คนใดคนหนึ่งสิ้นเชิง หรือแต่โดยส่วนก็ได้ตามแต่จะเลือก แต่ลูกหนี้ทั้งปวงก็ยังคงต้องผูกพันอยู่ทั่วทุกคนจนกว่าหนี้นั้นจะได้ชำระเสร็จสิ้นเชิง” ดังนั้น บทบัญญัติแห่งกฎหมายที่ศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศกลาง จะต้องนำมาบังคับแก่คดีหรือนำมาวินิจฉัยชี้ขาดข้อพิพาทตามฟ้องก็คือบทบัญญัติในประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์เท่านั้น ผู้ร้องไม่อาจอ้างพระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช ๒๕๕๓ มาตรา ๕๐/๑๒ (๔) เพื่อปฏิเสธความรับผิดชอบตามข้อตกลงในสัญญาค้าประกัน หรือเพื่อให้ตนเองได้รับการพิจารณาคดีไว้ชั่วคราวเช่นเดียวกับลูกหนี้ เนื่องจากผู้ร้องมิได้เป็นผู้มีหนี้สินล้นพ้นตัวที่จะต้องล้มละลายเช่นเดียวกับลูกหนี้ เมื่อลูกหนี้มิได้เป็นจำเลยในคดีของผู้ร้องจึงไม่มีเหตุที่ศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศกลาง จะต้องนำบทบัญญัติดังกล่าวมาใช้บังคับแก่คดีของผู้ร้อง ดังนั้นพระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช ๒๕๕๓

มาตรา ๕๐/๑๒ (๔) จึงมีใช้บทบัญญัติแห่งกฎหมายที่ศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศกลาง จะต้องนำมาใช้บังคับแก่คดีของผู้ร้องตามความหมายของรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔ วรรคหนึ่ง

อาศัยเหตุผลดังที่กล่าวมา จึงวินิจฉัยให้ยกคำร้อง

นายจุมพล ณ สงขลา
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ